

20/10/16

Danserindens Hævn

En usædvanlig underholdende
og nobel Kærlighedsfortælling

4 Akter,
70 Afdel.

Optaget af Nordisk Films Co.
Iscenesat af Holger-Madsen

A/S „FOTORAMA“ ejer Filmen, saavel som dens Plakat- og Programtekst o. a. lign. Materiale, med absolut Eneret. Ved Misbrug vil der blive nedlagt Forbud og Erstatningskrav gjort gældende mod Vedkommende.

AFDELINGERNE:

1 I den unge Sparres Atelier.	37 „Der er en Dame, der vil tale med den unge Herre!“
2 Danserinden Ilse sidder Model.	38 Faderens skæbnesvangre Brøder!
3 Kærlighed og Kunst.	39 Tjeneren giver Ilse Brevet.
4 Et Brev fra Balletten.	40 Fortvivlet!
5 Afskedigt.	41 „Vil De give Godsejeren disse Penge!“
6 Edvin Sparre ved gode Raad.	42 Et Par Aar senere.
7 „Jeg vil tale med min Fader om vor Forlovelse.“	43 Den feterede Variétéstjerne Madame Rita — alias Ilse Canté.
8 En lille Fest i Atelieret.	44 I Hovedstaden.
9 De Forlovedes Skaal.	45 Ogsaa Godsejer Sparre bor paa det Hotel.
10 Edvin rejser hjem.	46 Det første Møde.
11 Paa Banegaarden.	47 „Hvem var den Dame?“
12 Fader og Søn.	48 Til Premèren i „Bonbonnièren“.
13 Ilse længes.	49 En lille Anmodning.
14 Et Brev, der kom i gale Hænder.	50 Den næste Dag.
15 Gamle Sparres Standpunkt.	51 „Madame er ukendt i Byen; maaske jeg maa vise Dem om?“
16 „Saa længe du omgaas hende, kender jeg dig ikke!“	52 En forelsket Nar.
17 En sørgelig Hjemkomst.	53 Paa Udsigtstaarnet.
18 Ilse vil forlade sin Elskede for ikke at staa hans Lykke i Vejen.	54 „Og derovre ligger Stavnsbolts Jorder!“
19 „Bliv og del min Fattigdom med mig.“	55 Et Frieri.
20 Nogen Tid senere.	56 „Ja — Rita.“
21 Ned ad Bakke.	57 Brevet til Sønnen.
22 Paa Stamkaféen.	58 I Italien.
23 Ilse vil forsøge sin Lykke hos Variété-direktøren.	59 Edvin rejser straks hjem.
24 Engageret.	60 „En Danserinde . . . er det nu ogsaa et Parti for dig Fa'r?“
25 Edvin besvimer.	61 Festlighederne arrangeres.
26 „Deres Ven er blevet alvorlig syg.“	62 Ilse holder sit Indtog paa Slottet.
27 Drøje Dage.	63 I spændt Forventning.
28 Doktoren, Edvins Ven.	64 Præsentationen!
29 „Skulde vi ikke underrette hans Fader?“	65 „Ja, se blot paa mig, min Ven! Det er mig, du jog bort!“
30 Godsejer Sparre faar Budskabet.	66 Godsejeren forstaa nu alt.
31 I Sønnens Værelse.	67 „Han er uden Skyld. Det var mig!“
32 Edvin føres til Stavnsbolt.	68 Sorgende Hjerter.
33 „Disse 200 Kr. kan vel være nok for hendes Ulejlighed.“	69 Godsejer Sparre tager selv sin Straf.
34 Udenfor Teatret.	70 Forenede for evigt!
35 Ilse faar Pengene.	
36 Afsted til Stavnsbolt.	

Sprogets stærkeste Lovord kan med fuld Føje anvendes paa denne Film. Alt er i den, det bedste af det bedste: Spillet mesterligt, Handlingen ganske usædvanlig interessant og fængslende, og Instruksen er i Virkeligheden fenomenal! Enhver, der ser Filmen, vil slutte sig til denne Dom uden Indskrænkninger af nogen Art!!

XXX

Sjældent, maaske aldrig før, er en Kærlighedsroman fortalt saa bedaaende som her. Der er nemlig netop de tre Ting, som betinger Sejren over Publikum:

Kunst —
Fantasi —
Skønhed!

Filmen tjener til lige stor Ære for de Optrædende, Instruktøren og Nordisk Films Compagni.

PERSONERNE:

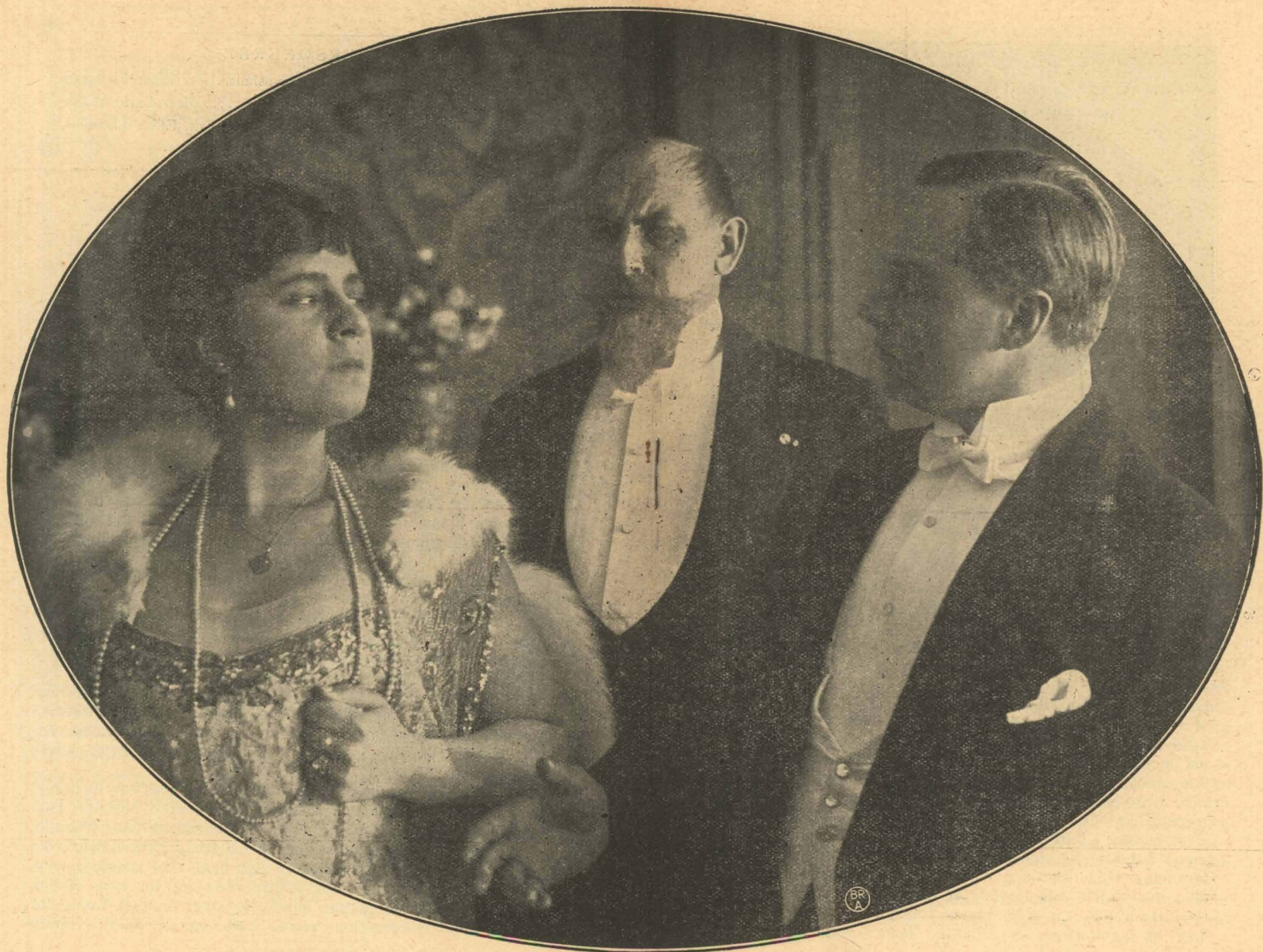
Godsejer Joachim Sparre til Stavnsbolt. . . Herr Peter Fjelstrup
Edvin Sparre, Kunstmaler, hans Søn. Herr Carlo Wieth
Ilse Canté. Frk. Ebba Thomsen

Danserindens Hævn.

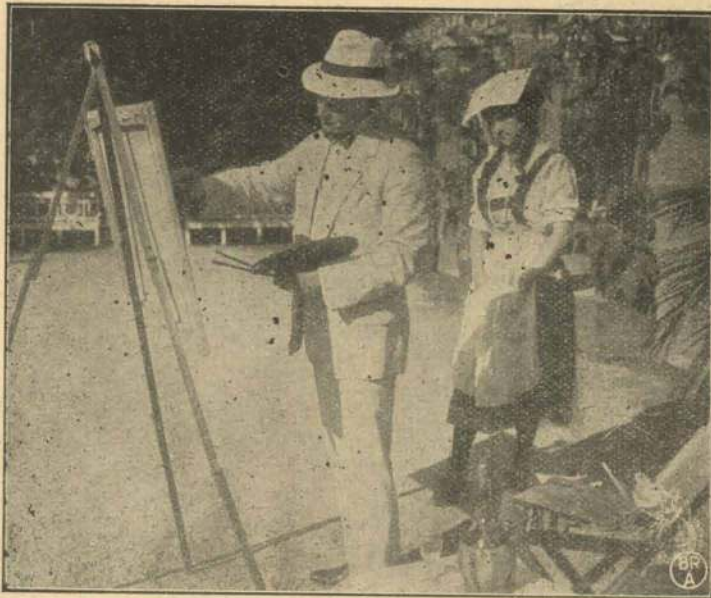
Den unge Balletdanserinde Ilse Canté er hemmelig forlovet med Kunstmaleren Edvin Sparre. Gennem daglige Mødelimer nærmes de mere og mere til hinanden, og den lille Danserindes Tanker optages efterhaanden af Vennen i en saadan Grad, at hun ganske glemmer Prøverne i Balletskolen. Følgen heraf er, at hun en skøn Dag modtager Meddelelse om Afsked. I sin Bekymring søger hun Raad hos Edvin, men han trøster hende med, at Afskedigelsen jo for saa vidt kommer ret tilpas, som han netop har tænkt sig, at det var paa Tide, de begyndte at tale om Ægteskab. Foreløbig bliver hun nu blot hos ham, og en af de første Dage rejser han hjem til Faderen for at forberede denne paa den kommende Tids Begivenheder.

Faderen — den velhavende Jorddrot, Godsejer Joachim Sparre til Stavnsbolt — vil ikke høre Tale om denne Forbindelse. Først ved Overtalelser, senere ved Trusler søger han at bevæge Sønnen til at afstaa fra sit Forsæt. »Min Søn kan ikke gifte sig med en Model,« siger den egenkærlige Fader. Men Edvin holder tappert Stand mod alle Faderens Stormløb. Tilslidst erklærer Faderen, at saalænge Sønnen vedligeholder Omgang med Ilse, vil han unddrage ham enhver Understøttelse.

Da Edvin kommer tilbage til Byen, og Ilse har modtaget Beretning om Udfaldet af Besøget hos Faderen, beslutter hun, der elsker Vennen for højt til at ville ødelægge hans Fremtid, at forlade ham. Men han indhenter hende og trygler hende om at blive og dele hans Fattigdom med ham. Hun bønhører ham, og gennem to trange Aar opofrer hun sig for hans Skyld. Brudet med Faderen har imidlertid givet ham et Knæk for Livet. Modløsheden har grebet ham, og det lykkes aldrig

De tre store Roller udføres betagende og fuldendt af **Ebba Thomsen, Carlo Wieth** og **Peter Fjelstrup**.

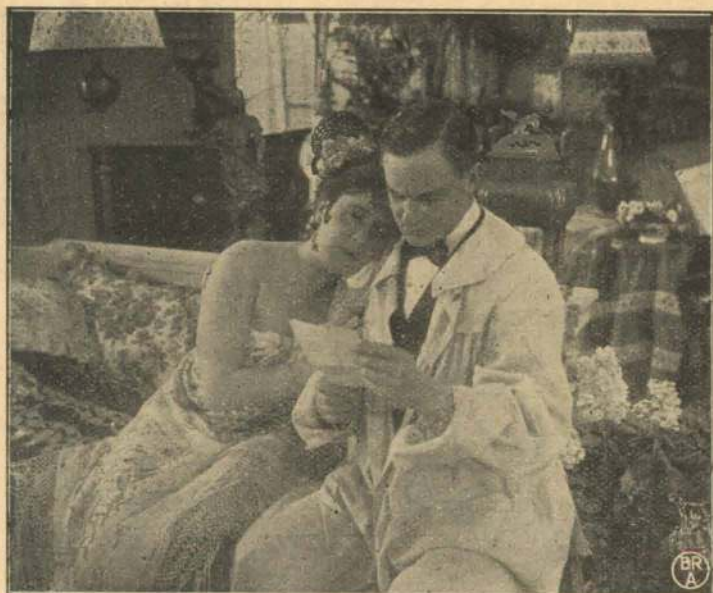
Ilse at vriste ham ud af dens Klør. Fattigdommen, der er ham uvant, ødelægger ham. Lidt efter lidt forsummer han fuldstændigt, og tilsidst kaster Trængslerne hans nedbrudte Legeme paa Sygelejet. En Ven, der er Mediciner, tilser ham, og Ilse er en taalmodig og omhyggelig Sygeplejerske. For at kunne skaffe dem begge Føden har hun taget Engagement ved en Forstadsvariété, hvorfra hun hver Aften skynder sig hjem til sin elskede Vens Sygeleje. En Aften, da hun vender tilbage efter sin Optræden i Variétéen, er Edvin borte. Af den unge Mediciner faar hun Svar paa de Spørgsmaal, hendes forskrækkede Miner udtrykker. Godsejer Sparre, hvem hun har følt det som sin Pligt at underrette om Edvins Sygdom, har under hendes Fraværelse aflagt det lille Hjem et Besøg og har taget Sønnen, der i sin kraftesløse Tilstand har været ude af Stand til at gøre Indsigelser, med sig. Til Ilse har han efterladt en Pengesum — »som Vederlag for hendes Ulejlighed«. Hvor Edvin er, maa hun ogsaa være. Hun rejser øjeblikkelig ud til Grev Sparres Gods, men her er der givet Tjenerskabet Ordre til ikke at indlade hende. Da hun alligevel trænger paa for at komme i Forbindelse med den Mand, der for hele Verden er hendes Ægtefælle, fatter den gamle Greve en lumpen Beslutning. Han fører den viljeløse unge Mands Haand til et Brev, hvoraf Ilse maa forstaa, at Edvin, for hvem hun saa at sige har ofret to Aar af sit Liv, af Hensyn til sin Fader og sin Slægt nu jager hende bort. Paa en Gang skamfuld og bedrø-

vet forlader hun Sparrernes Ejendom. Men allerede nu dæmper Tanken om Hævn i hendes Sind.

Atter forløber to Aar. Ilse Canté, der har antaget Navnet »Madame Rita« har hengivet sig til sin tidligere Kunst og har i Udlandet fejret store Triumfer som Karakterdanserinde. Efter lang Tids Fraværelse gæster hun atter sit Fædreland og tager ind paa et af de største Hoteller i Hovedstaden. Her bor paa samme Tid Godsejer Sparre, der netop er paa Besøg i Byen. Tilfældigt møder han Madame Rita, under hvilket Navn han ikke genkender sin Søns tidligere Elskerinde. Han blændes af hendes Skønhed, og ved Behændighed finder han Anledning til at indlede et Bekendtskab. Da Ilse erfarer, hvem den Mand er, som nu gør Kur til hende, takker hun Skæbnen, fordi den giver hende Lejlighed til at hævne sig paa de Mænd, som har ødelagt hendes Liv. Hun opmuntrer ivrig den gamle Grev Sparre, der tilsidst bliver haabløst forelsket i den skønne Danserinde, saa at han ender med at tilbyde hende Ægteskab. Hun indvilliger heri — dog paa den Betingelse, at hans Søn først underrettes om det nærførestaaende Giftermaal. Grev Joachim Sparre, der finder dette Forlangende ganske rimeligt, skriver omgaaende til Sønnen og beder ham komme hjem hurtigst for at blive præsenteret for hans tilkommende Hustru.

Da Edvin i sin Tid kom sig efter sin Sygdom, fremstillede Faderen de nylig stedfundne Begivenheder paa en Maade, saa

at han maatte tro, at Ilse havde svigtet ham, da han mest trængte til hende. I sin Sorg herover rejste han til Rom for ikke ved Opholdet i sit Hjemland bestandig at mindes om den lykkeligste Tid af hans Liv. Her i Rom træffer Faderens Brev ham. Halvt uvillig følger han den gamle Grev Sparres Opfordring om at vende hjem, men rejser alligevel.

Edvins Forundring kender ingen Grænser, da han i den Kvinde, som Faderen staar i Begreb med at gifte sig med, genkender sin tidligere Veninde, Ilse Canté. Men hun nyder sin Triumf, indtil endelig Grev Sparre, for hvem Sagens virkelige Sammenhæng efterhaanden gaar op, af sig selv tilstaar den Gemenhed, han i sin Tid gjorde sig skyldig i. Da falder de to Unge i hinandens Arme, taknemlige mod Forsynet, der gennem disse forunderlige Hændelser atter har ladet deres Veje mødes.

Men Grev Joachim Sparre har i Erkendelse af, at han har en Synd at sone, udslettet sig selv af de Levendes Tal.

THE DANCER'S :: REVENGE ::

❖
Nordisk Four-Part Drama.
❖

THE NORDISK FILM HIRE SERVICE,

The Nordisk Films Co., Ltd.

166-170 WARDOUR STREET, LONDON, W.

Telephone —
Gerrard 6172.

Telegrams —
Norfilcom, Ox London.

“The Dancer’s Revenge”

NORDISK FOUR-PART DRAMA.

WHEN Anthony Kinsella learns that his son, Rupert, is in love with a dancer who has served him as a model for his pictures, he is furious, and demands that Rupert give her up immediately, or leave his house never to return. Rupert chooses to leave the house on

his father’s conditions, and returns immediately to his lover, Thelma, who decides that she would rather share his poverty than leave him, knowing the strength of his love for her.

But they have not been together very long when poverty gets the better of them. In spite of their efforts, Thelma cannot get work as a dancer, and Rupert’s pictures cannot be sold. Then one day he falls ill and the doctor has to be summoned. Now it happens that the doctor is a friend of Rupert’s young days, and recognising his patient, he loses no time in informing Kinsella of his son’s condition, with the result that he calls and takes Rupert home with him to recover. Whilst his son is still too weak to write, the father cleverly manages to secure his signature to a letter which convinces Thelma that her lover no longer cares for her. Therefore, not wishing to come between father and son, she returns to the stage.

On his recovery, Rupert goes abroad, and while he is away, Thelma achieves fame on the stage. Anthony Kinsella, who has never seen the woman of his son’s choice, meets Thelma in an hotel one day and she, knowing him well, determines to be revenged on the father for the wrong which she believes the son to have committed towards her. Before long she succeeds in winning the affection of Kinsella senior, who proposes and is accepted. He naturally loses no time in writing to tell Rupert of his engagement, and the latter hurries home to meet his father’s bride-to-be.

Judge of his astonishment when he recognises Thelma, who, after his seemingly heartless conduct has been explained by his father’s confession, announces her intention of marrying the son instead of the father.

Code : Dancer.

Posters : 12 and 6-sheets.

Bookings of Nordisk Exclusives can be arranged through :

WEISKER BROS.,
Kinema House, London Road, **LIVERPOOL.** } For **LANCASHIRE**
Also at **CHESHIRE**
Manchester : 2 Long Millgate. **N'TH WALES**
Belfast : 13 Pottinger's Entry. **IRELAND**
Dublin : 205 Great Brunswick Street.

THE YORKSHIRE FILM HIRE SERVICE,
30 High Street, } For **YORKSHIRE,**
ROTHERHAM, YORKS. **NOTTINGHAM-**
SHIRE, DERBY-
SHIRE AND
LINCOLNSHIRE.

THE SQUARE FILM CO., LTD. } For **SCOTLAND**
57 & 58 George Sq., **GLASGOW.**

W. WALKER'S EXCLUSIVE FILM HIRE SERVICE. } For **CUMBERLAND,**
31 Westgate Road, **WESTMORE-**
NEWCASTLE-ON-TYNE. **LAND, NORTH-**
UMBERLAND
AND DURHAM

THE KINEMATOGRAPH TRADING CO., } For **BIRMINGHAM**
82 Hill Street, **BIRMINGHAM.** **AND MIDLAND**
COUNTIES.

BUTCHER'S FILM SERVICE, LTD. } For **S'TH WALES**
17 Quay Street, **CARDIFF.**

THE NORDISK FILMS CO., LTD. } For **LONDON and ALL**
166, 168, 170 Wardour St., **LONDON, W.** **REMAINING TER-**
RITORY.

Personerne:

Godsejer Joachim Sparre til
Stavnsholt.....Herr Peter Fjelstrup
Edvin Sparre, Kunstmaler,
hans Søn.....Herr Carlo Wieth
Konrad Ehlers, stud. med.,
dennes Ven.....Herr Svend Melsing
Ilse Canté.....Frk. Ebba Thomsen.

Den unge Balletdanserinde Ilse Canté er hemmelig forlovet med Kunstmaleren Edvin Sparre. Gennem daglige Modeltimer nærmer de mere og mere til hinanden, og den lille Danserindes Tanker optages efterhaanden af Vennen i en saadan Grad, at hun ganske glemmer Prøverne i Balletskolen. Følgen heraf er, at hun en skøn Dag modtager Meddelelse om Afskéd. I sin Bekymring søger hun Raad hos Edvin, men han trøster hende med, at Afskedigelsen jo for saa vidt kommer ret tilpas som han netop har tænkt sig, at det var paa Tide. de begyndte at tale om Ægteskab. Foreløbig bliver hun nu blot hos ham, og en af de første Dage rejser han hjem til Faderen for at forberede denne paa den kommende Tids Begivenheder.

Faderen - den velhavende Jorddrot, Godsejer Joachim Sparre til Stavnsholt - vil ikke høre Tale om denne Forbindelse. Først ved Overtalelser, senere ved Trusler søger han at bevæge Sønnen til at afstaa fra sit Forsæt. "Min Søn kan ikke gifte sig med en Model", siger den egenkærlige Fader. Men Edvin holder tappert Stand mod alle Faderens Stormløb. Tilsidst erklærer Faderen, at saalænge Sønnen vedligeholder Omgang med Ilse, vil han unddrage ham enhver Understøttelse.

Da Edvin kommer tilbage til Byen, og Ilse har modtaget Beretning om Udfaldet af Besøget hos Faderen, beslutter hun, der elsker Vennen for højt til at ville ødelægge hans Fremtid, at forlade ham. Men han indhenter hende og trygler hende om at blive og dele hans Fattigdom med ham. Hun bønhører ham og gennem to

trange Aar opofrer hun sig for hans Skyld. Brudet med Faderen har imidlertid givet ham et Knæk for Livet. Modløsheden har grebet ham, og det lykkes aldrig Ilse at vriste ham ud af dens Klør. Fattigdommen, der er ham uvant, ødelægger ham. Lidt efter lidt forsummer han fuldstændigt, og tilsidst kaster Trængslerne hans nedbrudte Legeme paa Sygelejet. En Ven, der er Mediciner, tilser ham, og Ilse er en taalmodig og omhyggelig Sygeplejerske. For at kunne skaffe dem begge Føden har hun taget Engagement ved en Forstadsvarieté, hvorfra hun hver Aften skynder sig hjem til sin elskede Vens Sygeleje. En Aften da hun vender tilbage efter sin Optræden i Varietéen er Edvin borte. Af den unge Mediciner faar hun Svar paa de Spørgsmaal, hendes forskrækkede Miner udtrykker. Godsejer Sparre, hvem hun har følt det som sin Pligt at underrette om Edvins Sygdom, har under hendes Fraværelse aflagt det lille Hjem et Besøg og har taget Sønnen, der i sin kraftesløse Tilstand har været ude af Stand til at gøre Indsigelser, med sig. Til Ilse har han efterladt en Pengesum - "som Vederlag for hendes Ulejlighed". Ilse betænker sig ikke med Hensyn til, hvad hun bør gøre. Hvor Edvin er, maa hun ogsaa være. Hun rejser øjeblikkelig ud til Grev Sparres Gods, men her er der givet Tjenerskabet Ordre til ikke at indlade hende. Da hun alligevel trænger paa for at komme i Forbindelse med den Mand, der for hele Verden er hendes Ægtefælle, fatter den gamle Greve en lumpen Beslutning. Han fører den viljeløse unge Mands Haand til et Brev, hvorefter Ilse maa forstaa, at Edvin, for hvem hun saa at sige har ofret to Aar af sit Liv, af Hensyn til sin Fader og sin Slægt nu jager hende bort. Paa en Gang skamfuld og bedrøvet forlader hun Sparrerens Ejendom. Men allerede nu dæmmer Tanken om Hævn i hendes Sind.

Atter forløber to Aar. Ilse Canté, der har antaget Nav-

net "Madame Rita" har hengivet sig til sin tidligere Kunst og har i Udlandet fejret store Triumfer som Karakterdanserinde. Efter lang Tids Fraværelse gæster hun atter sit Fædreland og tager ind paa et af de største Høteller i Hovedstaden. Her bor paa samme Tid Godsejer Sparre, der netop er paa Besøg i Byen. Tilfældigt møder han Madame Rita, under hvilket Navn han ikke genkender sin Sønns tidligere Elskerinde. Han blændes af hendes Skønhed og ved Behændighed finder han Anledning til at indlede et Bekendtskab. Da Ilse erfarer, hvem den Mand er, som nu gør Kur til hende, takker hun Skæbnen, fordi den giver hende Lejlighed til at hævne sig paa de Mænd, som har ødelagt hendes Liv. Hun opmuntrer ivrig den gamle Grev Sparre, der tilsidst bliver haabløst forelsket i den skønne Danserinde, saa at han ender med at tilbyde hende Ægteskab. Hun indvilliger heri - dog paa den Betingelse, at hans Søn først underrettes om det nærforestaaende Giftermaal. Grev Joachim Sparre, der finder dette Forlangende ganske rimeligt, skriver omgaaende til Sønnen og beder ham komme hjem hurtigst for at blive præsenteret for hans tilkommende Hustru.

Da Edvin i sin Tid kom sig efter sin Sygdom, fremstillede Faderen de nylig stedfundne Begivenheder paa en Maade, saa at han maatte tro, at Ilse havde svigtet ham, da han mest trængte til hende. I sin Sorg herover rejste han til Rom for ikke ved Opholdet i sit Hjemland bestandig at mindes om den lykkeligste Tid af hans Liv. Her i Rom træffer Faderens Brev ham. Halvt uvillig følger han den gamle Grev Sparres Opfordring om at vende hjem, men rejser dog alligevel.

Edvins Forundring kender ingen Grænser, da han i den Kvinde, som Faderen staar i Begreb med at gifte sig med, genkender sin tidligere Veninde, Ilse Canté. Men hun nyder sin Triumf, indtil endelig Grev Sparre, for hvem Sagens virkelige Sammenhæng efter-

haanden gaar op, af sig selv tilstaar den Gemenhed, han i sin Tid gjorde sig skyldig i. Da falder de to Unge i hinandens Arme, taknemmelige mod Forsynet, der gennem disse forunderlige Hændelser atter har ladet deres Veje mødes.

Men Grev Joachim Sparre har i Erkendelse af, at han har en Synd at sone udslettet sig selv af de Levendes Tal.

.....

Den danske Filmindustri har i de sidste
 Aarhundre været i en stædig og hurtig
 Udvikling. Den har været en af de
 mest blomstrende Industrier i Danmark.
 Den har været en af de mest
 fordelagtige for den danske
 Handel. Den har været en af de
 mest gavnfulde for den danske
 Kultur. Den har været en af de
 mest interessante for den danske
 Historie. Den har været en af de
 mest vigtige for den danske
 Fremtid.

A m T a g e d e s G e r i c h t s .

Drama in vier Akten.

Personen:

Oswald am Rhyn.....Peter Fjelstrup.
 Henning am Rhyn, sein Sohn.....Carlo Wieth.
 Konrad Ehlers, dessen Freund.....Svend Melsing.
 Ilse Fabrizius.....Ebba Thomsen.

Henning am Rhyn malt die ^aBallettänzerin Ilse Fabrizius, mit der er heimlich verlobt ist. Noch weiss niemand um seine Liebe. Da werden die wirtschaftlichen Verhältnisse des jungen Mädchens stark erschüttert. Ihre Modellstunden haben sie an der pünktlichen Ausübung ihrer Pflicht gehindert und die Direktion des Stadttheaters sieht sich veranlasst, ihr die Stellung, die sie im Ballett-Ensemble bekleidete, zu kündigen. Da Henning persönlich nicht über genügend Mittel verfügt, um Ilse vor Not zu bewahren, entschliesst er sich seinen Vater ins Vertrauen zu ziehen und dessen Einwilligung zu seiner Heirat zu erbitten. Er weiss wohl, dass dies nicht ohne bittere Kämpfe geschehen kann; denn sein Vater, der Rittergutsbesitzer Oswald am Rhyn, ist ein von seinem Stand und seiner gesellschaftlichen Stellung stark eingenommener Mann, der die Verbindung seines Sohnes immer als Schmach empfinden wird. Das ist auch der Grund, warum Henning zunächst nicht wagt, sich seinem Vater zu eröffnen, sondern die Unterredung immer wieder verschiebt. Da erbricht der Rittergutsbesitzer zufällig einen an seinen Sohn adressierten Brief, den Ilse ihm geschrieben hat und errät alles. Seine Empörung ist grenzenlos, und er erklärt seinen Sohn, alle Beziehungen zu ihm abbrechen zu wollen, wenn er seinen Entschluss ausführt. Vergebens versucht Henning seinen Vater umzustimmen. Schliesslich trennt er sich von ihm im Zorn und kehrt, tief niedergedrückt, in sein Heim zurück, wo ihn Ilse in banger Sorge erwartet. Als sie hört, dass sie die Veranlassung zu dem Zerwürfnis zwischen Vater und Sohn geworden ist, rafft sie sich zu einem aufopferungsvollen Entschluss auf. Um Hennings Zukunft nicht zu gefährden, will sie heimlich von ihm gehen und seinen Weg

nie mehr kreuzen. Allein Henning kommt ihr zuvor und bestimmt sie, bei ihm zu bleiben, um seine Armut und seine Kämpfe getreulich mit ihm zu teilen.

Ein Jahr ist verstrichen. Der frohe Mut, mit dem Henning in seine junge Ehe eingetreten ist, hat ihn fast ganz verlassen. Zwischen den Mähl-
sorgen und des Daseinskampfes ist seine Schaffenskraft zerrieben, und er vermag es nicht einmal mehr, sich auf seine künstlerischen Werke zu konzentrieren. Entbehrungen aller Art untergraben schliesslich seine Gesundheit, sodass er bald an ein schmerzliches Krankenlager gefesselt ist. Ilse, die es nicht mehr ertrag, den Gatten in ihrer Ehr zugrunde gehen zu sehen, hat bereits ein Engagement in einem Varieté gesucht und gefunden. Sie ist es nun, die Henning durch ihre Arbeit erhält. Aber auch sein Freund, der junge Arzt Dr. Ehlers, nimmt sich liebevoll des unglücklichen jungen Malers an. Er regt auch den Gedanken an, Hennings Vater zu benachrichtigen und einen Zuschuss zum Unterhalt seines Sohnes zu fordern. Als Oswald am Rhyn von der schweren Erkrankung seines Sohnes hört, entschliesst er sich sofort, ihn zu sich zu nehmen. Aber seine hochmütige Missbilligung der Künstlerehe hat sich in den letzten Jahren wenig geändert. Er holt seinen Sohn zu einer Zeit ab, da sich Ilse zu einer Vormittagsprobe begeben hat. Er hinterlässt Ilse eine grössere Summe, mit der sie ihre notwendigsten Auslagen bestreiten soll, aber keine einzige freundliche Zeile, die in dieser schweren Zeit ihren Mut stärken könnte. Als Ilse, die sich von ihrem Manne nicht trennen kann, auf das Gut fährt, um Henning dort selbst zu pflegen, wird sie in demütigendster Weise abgewiesen. Oswald zwingt seinen, vom Fieber verzehrten, halb bewusstlosen Sohn zu einem Brief, der Ilse jede Hoffnung auf ein ferneres glückliches Zusammenleben nimmt.

Nachdem die Tänzerin diesen herzlosen Brief gelesen hat, schickt sie dem Rittergutsbesitzer das empfangene Geld zurück und kehrt völlig gebrochen und hoffnungslos in ihr einsames Heim zurück. Nur der Stolz, der, obschon aufs Tiefste verletzt, dennoch stärker in ihr aufflammt als je,

hält sie in diesen dunklen Tagen aufrecht. Sie leitet, ohne sich noch einmal an ihren Gatten zu wenden, die Scheidung ihrer Ehe ein und fährt nach Amerika, wo sie bald den Ruf einer der graziösesten und originellsten Tänzerinnen erwirbt. Erst nach zwei Jahren kehrt sie in die Hauptstadt zurück und steigt im gleichen Hotel ab, in dem sich Oswald am Rhyn seit einigen Tagen aufhält. Der Rittergutsbesitzer hat zwar seinen Willen durchgesetzt, aber wenig Freude von seinem Sieg gehabt. Sein Sohn hat dem Vater die eigenmächtige und rücksichtslose Handlungsweise nie verziehen und weilt grollend im Ausland. Er selbst empfindet seine Einsamkeit darum doppelt schmerzlich. Da lernt er im Vestibül des Hotels Ilse kenneⁿ, und ihre vollerblühte Schönheit übt eine so tiefe Wirkung auf ihn aus, dass er alle Standesvorurteile vergisst. Als er sie am Abend in einer Schmetterlings-Pantomime sieht, ist es völlig um ihn geschehen. Hingerissen von ihrer Anmut und ihrem Temperament, sucht er nur noch ihre Gesellschaft und ist glücklich, als sie ihn bei einem Spaziergang durch die Stadt begleitet. Bei diesem Umherstreifen gelangen sie auch an einen Aussichtsturm, von dessen Plattform herab der Blick weit übers Land schweift bis dorthin, wo sich die Parkbäume des Rhynschen Rittergutes am Horizont abzeichnen. "Wollen Sie seine Herrin sein," fragt Oswald mit vor Erregung zitternder Stimme seine schöne Begleiterin. Auf Iles klarer Stirn zeichnet sich eine tiefe Falte ab. Sie weiss, wer ihr Bewerber ist, sie sieht die Möglichkeit vor sich, Rache zu nehmen, an dem, der sie verraten hat, und dem hochmütigen Rittergutsbesitzer eine gehörige Lektion zu erteilen, die er nie mehr vergessen wird. Unter all diesen Erwägungen gibt sie schliesslich dem Ueberglücklichen ihr Jawort. Bereits am nächsten Tage ruft der Rittergutsbesitzer auf Iles Wunsch, seinen Sohn zu seinen Verlobungsfeierlichkeiten aus der Ferne zurück. Allerdings ist es dem Vater überaus peinlich, Henning die nötigen Aufschlüsse zu geben. Als Henning hört, wer die Erwählte seines Vaters ist, misst er ihn mit einem unsagbar spöttischen und verächtli-

chen Blick, unter dem Oswald am Rhyn unwillkürlich erbleicht. Der junge Maler macht keinen Hehl daraus, dass er nun seinerseits die unstandesgemässe Ehe seines Vaters ablehnt. Mitten in diese Zwistigkeiten zwischen Vater und Sohn fällt der Empfang der neuen Gutsherrin, die mit Blumen und flatternden Fahnen erwartet wird. Als sie jedoch im Salon Henning gegenübertritt, da fährt der junge Maler entsetzt zurück. Die Verlobte seines Vaters ist Ilse, seine frühere Frau. Die Tänzerin verbirgt ihre Absicht nicht, den Festtag in einen Tag des Gerichts umzuwandeln. Das, was sie getan hat, geschah, um sich zu rächen. Allein der Rittergutsbesitzer, wenn auch masslos egoistisch, ist doch zu stolz, um seine Schuld zu verbergen. Er gesteht alles und muss es erleben, dass die Frau, die er so leidenschaftlich liebt, seinem Sohn weinend in die Arme sinkt. Nach dieser Demütigung und dieser Enttäuschung besitzt das Leben keinen Wert mehr für ihn. Während Ilse und Henning einander selig umschlungen halten, greift er zur Pistole und jagt sich eine Kugel in den Kopf.

E n d e !

oben Blick, unter dem Orwald am Rhyu unwillkürlich erschleckt. Der Junge
 Maier macht keinen Hehl daraus, dass er nun seinerseits die unantworte-
 nüsse Ehe seines Vaters ablehnt. Mitten in diese Zwistigkeiten zwischen
 Vater und Sohn fällt der Empfang der neuen Gutsherren, die mit Hünem und
 flatternden Fahnen erwartet wird. Als sie jedoch im Saal Henning gegen-
 übertritt, da fährt der Junge Maier entsetzt zurück. Die Verlobte seines
 Vaters ist Lise, seine frühere Frau. Die Färserin verdirbt ihre Absicht
 nicht, den Festtag in einen Tag des Gerichts umzuwandeln. Das, was sie
 getan hat, Geschaß, um sich zu rächen. Allein der Rittergutbesitzer, wenn
 auch masslos egoistisch, ist doch zu stolz, um seine Schuld zu verbergen.
 Er gesteht alles und muss es ersehen, dass die Frau, die er so leiden-
 schaftlich liebt, seinen Sohn weinend in die Arme stößt. Nach dieser
 Demütigung und dieser Enttäuschung leben keinen Wert mehr für
 ihn. Während Lise und Henning die unglücklichen Umarmungen halten, greift
 er zur Pistole und jagt sich selbst in den Kopf.

" The Dancer ' s Revenge "

Nordisk four-part drama.

Cast:

Anthony Kinsella.....	Peter Fjelstrup.
Rupert Kinsella, his son.....	Carlo Wieth.
Maurice Stair.....	Svend Melsing.
Thelma Cante.....	Ebba Thomsen.

When Anthony Kinsella learns that his son, Rupert, is in love with a dancer who has served him as a model for his pictures, he is furious, and demands that Rupert give her up immediately, or leave his house never to return. Rupert chooses to leave the house on his father's conditions, and returns immediately to his lover, Thelma, who decides that she would rather share his poverty than leave him, knowing the strength of his love for her.

But they have not been together very long when poverty gets the better of them. In spite of their efforts, Thelma cannot get work as a dancer and Rupert's pictures cannot be sold. Then one day he falls ill and the doctor has to be summoned. Now it happens that the doctor is a friend of Rupert's young days, and recognising his patient, he loses no time in informing Kinsella of his son's condition, with the result that he calls and takes Rupert home with him to recover. Whilst his son is still too weak to write, the father cleverly manages to secure his signature to a letter which convinces Thelma that her lover no longer cares for her. Therefore, not wishing to come between father and son, she returns to the stage.

On his recovery, Rupert goes abroad, and while he is away, Thelma achieves fame on the stage. Anthony Kinsella, who has never seen the woman of his son's choice, meets Thelma in an hotel one day and she, knowing him well, determines to be revenged on the father for the wrong which she believes the son to have committed towards her. Before long she succeeds in winning the affection of Kinsella senior, who proposes and

is accepted. He naturally loses no time in writing to tell Rupert of his engagement, and the latter hurries home to meet his father's bride-to-be.

Judge of his astonishment when he recognises Thelma, who, after his seemingly heartless conduct has been explained by his father's confession, announces her intention of marrying the son instead of the father.

announces her intention of marrying the son instead of the father.
seemingly heartless conduct has been explained by his father's confession,
Judge of his astonishment when he recognizes Theima, who, after his
engagement, and the latter hurried home to meet his father, a bride-to-be.
is accepted. He naturally loses no time in writing to tell Herbert of his

